

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1466/97

av den 7 juli 1997

om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken

(EGT L 209, 2.8.1997, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets förordning (EG) nr 1055/2005 av den 27 juni 2005	L 174	1	7.7.2005
► <u>M2</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011	L 306	12	23.11.2011

▼B**RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1466/97**

av den 7 juli 1997

om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt
övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken

AVSNITT 1

SYFTE OCH DEFINITIONER**▼M2***Artikel 1*

I denna förordning föreskrivs regler för innehåll, framläggande, granskning och övervakning av stabilitets- och konvergensprogram som en del i den multilaterala övervakning som rådet och kommissionen genomför för att på ett tidigt stadium förhindra att ett alltför stort underskott uppstår i den offentliga sektorns finanser och för att främja övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, och därigenom främja uppnåendet av unionens mål för tillväxt och sysselsättning.

Artikel 2

I denna förordning avses med

- a) *deltagande medlemsstater*: medlemsstater som har euron som valuta,
- b) *icke deltagande medlemsstater*: medlemsstater som har en annan valuta än euron.

AVSNITT 1-A

**EUROPEISK PLANERINGSTERMIN FÖR SAMORDNING AV DEN
EKONOMISKA POLITIKEN***Artikel 2-a*

1. För att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens när det gäller medlemsstaternas ekonomiska resultat ska rådet genomföra en multilateral övervakning som en integrerad del av den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken i enlighet med de mål och krav som fastställts i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

2. Den europeiska planeringsterminen ska omfatta

- a) utarbetande och övervakning av genomförandet av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken) i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget,
- b) utarbetande och granskning av genomförandet av de riktlinjer för sysselsättningen som medlemsstaterna måste beakta i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget (riktlinjerna för sysselsättningen),
- c) framläggande och bedömning av medlemsstaternas stabilitets- eller konvergensprogram enligt denna förordning,

▼ M2

- d) framläggande och bedömning av medlemsstaternas nationella reformprogram, till stöd för unionens strategi för tillväxt och sysselsättning och som har utarbetats i enlighet med riktlinjerna i leden a och b och med de allmänna riktlinjer för medlemsstaterna som kommissionen och Europeiska rådet utfärdade i början av den årliga övervakningscykeln,
- e) övervakning för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ⁽¹⁾.

3. För att i god tid tillhandahålla integrerad politisk rådgivning om planerad makrofinansiell och makrostrukturell politik, ska rådet i regel under den europeiska planeringsterminen, efter en bedömning av dessa program på grundval av rekommendationer från kommissionen, lämna riktlinjer till medlemsstaterna med full tillämpning av de rättsliga instrument som tillhandahålls enligt artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget och denna förordning samt förordning (EU) nr 1176/2011.

Medlemsstaterna ska ta vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som lämnats till dem när de utarbetar sin ekonomiska politik samt sysselsättnings- och budgetpolitik, innan de fattar viktiga beslut om sina nationella budgetar för de kommande åren. Kommissionen ska övervaka framstegen.

Om en medlemsstat inte handlar i överensstämmelse med de riktlinjer som lämnats, kan detta leda till

- a) ytterligare rekommendationer om att vidta särskilda åtgärder,
- b) en varning från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget,
- c) åtgärder enligt denna förordning, förordning (EG) nr 1467/97 eller förordning (EU) nr 1176/2011.

Genomförandet av åtgärderna ska omfattas av skärpt övervakning från kommissionens sida och kan inbegripa övervakningsuppdrag enligt artikel -11 i denna förordning.

4. Europaparlamentet ska vederbörligen involveras i den europeiska planeringsterminen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvarigheten när det gäller de beslut som fattas, framför allt genom den ekonomiska dialog som genomförs i enlighet med artikel 2-ab i denna förordning. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd ska, när detta är lämpligt, höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, ska involveras inom ramen för den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.

⁽¹⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

▼ **M2**

Rådets ordförande, och kommissionen i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, samt i förekommande fall Eurogruppens ordförande, ska en gång per år rapportera till Europaparlamentet och till Europeiska rådet om resultatet av den multilaterala övervakningen. Dessa rapporter bör vara en del av den ekonomiska dialog som avses i artikel 2-ab i denna förordning.

AVSNITT 1-AA

EKONOMISK DIALOG*Artikel 2-ab*

1. För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmåna rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera

- a) information som rådet lämnat till utskottet om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken enligt artikel 121.2 i EUF-fördraget,
- b) allmänna riktlinjer som kommissionen utfärdat till medlemsstaterna i början av den årliga övervakningscykeln,
- c) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjer för den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen,
- d) resultatet av multilateral övervakning som genomförts enligt denna förordning,
- e) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjerna för och resultatet av den multilaterala övervakningen,
- f) alla översyner av genomförandet av den multilaterala övervakningen i slutet av den europeiska planeringsterminen,
- g) rekommendationer som rådet har lämnat till medlemsstaterna i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget i händelse av betydande avvikelser och den rapport som rådet förelagt Europeiska rådet, enligt artiklarna 6.2 och 10.2 i denna förordning.

2. Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt.

3. Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation enligt artiklarna 6.2 eller 10.2 tillfälle att delta i en diskussion.

▼ M2

4. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning.

▼ M1

AVSNITT 1A

MEDELFRISTIGA BUDGETMÅL▼ M2*Artikel 2a*

Varje medlemsstat ska ha ett differentierat medelfristigt mål för sina offentliga finanser. Dessa landsspecifika medelfristiga budgetmål får avvika från kravet på offentliga finanser som ligger nära balans eller visar ett överskott, samtidigt som de tillhandahåller en säkerhetsmarginal med avseende på referensvärdet på 3 % av BNP för underskott i den offentliga sektorns finanser. Det medelfristiga budgetmålet ska säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet eller snabba framsteg mot sådan hållbarhet samtidigt som det ska ge budgetmässigt handlingsutrymme, särskilt med tanke på behovet av offentliga investeringar.

Med beaktande av dessa faktorer ska de landsspecifika medelfristiga budgetmålen för deltagande medlemsstater och för medlemsstater som deltar i ERM2 specificeras inom ett fastställt intervall mellan -1 % av BNP och balans eller i överskott om man tar hänsyn till konjunktursvängningar och bortser från engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder.

Det medelfristiga budgetmålet ska revideras vart tredje år. En medlemsstats medelfristiga budgetmål får revideras ytterligare om en strukturreform genomförs som i hög grad inverkar på de offentliga finansernas hållbarhet.

Iakttagandet av det medelfristiga budgetmålet ska ingå i de nationella medelfristiga budgetramarna i enlighet med kapitel IV i rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramar ⁽¹⁾.

▼ B

AVSNITT 2

STABILITETSPROGRAM*Artikel 3*▼ M2

1. Varje deltagande medlemsstat ska till rådet och till kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget genom ett stabilitetsprogram som skapar förutsättningar för hållbara offentliga finanser som bidrar till prisstabilitet, stark hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning.

▼ B

2. I ett stabilitetsprogram skall följande information lämnas:

⁽¹⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.

▼ M2

- a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot det målet när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsöknings-takten enligt artikel 5.1, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- aa) Information om implicita åtaganden relaterade till åldrandet samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på den offentliga budgeten.
- ab) Information om stabilitetsprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och det nationella reform-programmet.
- b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av stabilitetsprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.
- c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå stabilitets-programmets mål, inbegripet en kostnads-nyttoanalys av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten.

▼ B

- d) En analys av hur förändringar i de huvudsakliga ekonomiska antagandena kan komma att påverka de offentliga finanserna och skuldsättningen.

▼ M1

- e) I förekommande fall, skälen till en avvikelse från den anpassningsbana som krävs för att nå det medelfristiga budgetmålet.

▼ M2

2a. Stabilitetsprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser, samt med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt. Betydande skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden på ett betydande sätt avviker från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av informationen i punkt 2 a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna.

▼ **M2**

3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, korrekt kvantifierade, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som nämns i punkt 2 a och b ska lämnas årsvis och omfatta innevarande år, föregående år och minst de tre kommande åren.

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets yttrande till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande.

Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina stabilitetsprogram.

Artikel 5

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram i sina stabilitetsprogram, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, inbegripet en bedömning av den därmed sammanhängande utvecklingen av skuldkvoten, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga målet ska kunna uppnås under cykeln.

När rådet och kommissionen bedömer anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska de, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, undersöka om den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunkturrensade saldo som krävs för att den ska uppnå sitt medelfristiga budgetmål, med 0,5 % av BNP som riktmärke. För medlemsstater som har en skuldnivå som överstiger 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen, ska rådet och kommissionen undersöka om den årliga förbättringen av det konjunkturrensade budgetsaldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. Rådet och kommissionen ska ta hänsyn till om en större anpassning görs i goda ekonomiska tider, medan anpassningen kan vara mer begränsad i dåliga ekonomiska tider. I synnerhet ska oförutsedda och uteblivna inkomster beaktas.

▼ **M2**

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningstakten får understiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.
- c) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära ökning i andra offentliga inkomstposter, eller av båda delarna.

De aggregerade utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställts genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och i syfte att tillåta en tillfällig avvikelse från detta mål för medlemsstater som redan har uppnått det, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet och kommissionen beakta genomförandet av större struktureller reformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

▼ **M2**

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelsen ska avspegla beloppet för de direkta merkostnaderna för reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet och kommissionen ska även granska huruvida stabilitetsprogrammet underlättar uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens inom euroområdet och en närmare samordning av den ekonomiska politiken och om den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken.

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas avvika från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet och kommissionen ska granska stabilitetsprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt anta ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehåll i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.

Artikel 6

1. Rådet och kommissionen ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i EUF-fördraget övervaka genomförandet av stabilitetsprogrammen på grundval av information som lämnas av de deltagande medlemsstaterna och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén särskilt för att identifiera betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta.

2. Vid konstaterad betydande avvikelse från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmål som avses i artikel 5.1 tredje stycket i denna förordning, och för att förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Rådet ska inom en månad från antagandet av den varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget. I rekommendationen ska en tidsfrist på högst fem månader fastställas för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska minskas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är särskilt allvarlig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

▼M2

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

Om rådet inte, på rekommendation av kommissionen, antar beslutet där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits, och den berörda medlemsstaten fortsatt underlåter att vidta lämpliga åtgärder, ska kommissionen en månad efter sin tidigare rekommendation rekommendera rådet att anta det beslut som fastställer att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med enkel majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

När beslutet om icke efterlevnad som avses i fjärde och femte stycket fattas, ska endast de rådsmedlemmar rösta som företräder deltagande medlemsstater, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

Rådet ska lägga fram en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldoot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 5.1.

Följande kriterier ska särskilt ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

- a) För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldoot, huruvida avvikelsen uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller till i genomsnitt minst 0,25 % av BNP per år under två år i rad.
- b) Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avvikelsen på saldoot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse när det gäller utgiftsutvecklingen ska inte anses vara betydande om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till möjligheten till betydande oförutsedda inkomster och till om de budgetplaner som läggs fram i stabilitetsprogrammet inte äventyrar det målet under programmets löptid.

▼ M2

På motsvarande sätt får en avvikelse lämnas utan avseende när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

▼ B

AVSNITT 3

KONVERGENSPROGRAM*Artikel 7***▼ M2**

1. Varje icke deltagande medlemsstat ska till rådet och till kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget i form av ett konvergensprogram som lägger en väsentlig grund för hållbara offentliga finanser som bidrar till prisstabilitet, stark hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning.

▼ B

2. I ett konvergensprogram skall följande information lämnas, särskilt när det gäller variabler med anknytning till konvergens:

▼ M2

- a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot detta mål när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningstakten enligt artikel 9.1, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, de medelfristiga penningpolitiska målen, hur dessa mål förhåller sig till pris- och växelkursstabilitet och till uppnåendet av varaktig konvergens.
- aa) Information om implicita åtaganden relaterade till åldrandet samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på offentliga budgetar.
- ab) Information om konvergensprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och det nationella reformprogrammet.
- b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av konvergensprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.

▼ M2

- c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå program-mets mål, inbegripet en kostnads-nyttoanalys av större strukturrefor-mer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten.

▼ B

- d) En analys av hur förändringar i de huvudsakliga antagandena kan komma att påverka de offentliga finanserna och skuldsättningen.

▼ M1

- e) I förekommande fall, skälen till en avvikelse från den anpassnings-bana som krävs för att nå det medelfristiga budgetmålet.

▼ M2

2a. Konvergensprogrammet ska baseras på det mest sannolika mak-rofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroeko-nomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kom-missionens senast uppdaterade prognoser och med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt. Betydande skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden på ett betydande sätt avviker från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av informationen i punkt 2 a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommis-sionen i samarbete med medlemsstaterna.

3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, korrekt kvantifierade, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som anges i punkt 2 a och b ska lämnas årsvis och omfatta innevarande år, föregående år och minst de tre kommande åren.

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parla-mentet har haft möjlighet att diskutera rådets ståndpunkt till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande.

Artikel 8

1. Konvergensprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina konvergensprogram.

▼ M2*Artikel 9*

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram i sina konvergensprogram, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, inbegripet en bedömning av den därmed sammanhängande utvecklingen av skuldkvoten, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga budgetmålet ska kunna uppnås under cykeln, och för att uppnå varaktig konvergens.

Rådet och kommissionen ska i sin bedömning av anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet ta hänsyn till om en större anpassning görs under goda ekonomiska tider, medan anpassningen kan vara mer begränsad i dåliga ekonomiska tider. I synnerhet ska oförutsedda och uteblivna inkomster beaktas. För medlemsstater som har en skuldnivå som överskrider 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen, ska rådet och kommissionen undersöka huruvida den årliga förbättringen av det konjunkturrensade saldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. När det gäller medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet och kommissionen undersöka huruvida den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunkturrensade saldo, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, som krävs för att dess medelfristiga budgetmål ska uppnås, med 0,5 % av BNP som riktmärke.

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått sitt medelfristiga budgetmål får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningstakten får understiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.
- c) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära öknings i andra offentliga inkomstposter, eller av båda delarna.

▼ **M2**

De aggregerade utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställs genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och i syfte att tillåta en tillfällig avvikelse från detta mål för medlemsstater som redan har uppnått det, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet och kommissionen beakta genomförandet av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelsen ska avspegla beloppet för de direkta merkostnaderna för reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet och kommissionen ska även granska huruvida konvergensprogrammet underlättar uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens, och en närmare samordning av den ekonomiska politiken och huruvida den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken. För medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet dessutom granska om konvergensprogrammet säkerställer ett friktionsfritt deltagande i växelkursmekanismen.

▼ **M2**

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas avvika från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet och kommissionen ska granska konvergensprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt anta ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.

Artikel 10

1. Rådet och kommissionen ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i EUF-fördraget övervaka genomförandet av konvergensprogrammen på grundval av information som medlemsstater med undantag tillhandahåller och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, särskilt för att identifiera betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta.

Dessutom skall rådet och kommissionen övervaka den ekonomiska politiken i icke deltagande medlemsstater mot bakgrund av konvergensprogrammets mål i syfte att säkerställa att deras politik är inriktad på stabilitet och således på att undvika avvikelser i växelkurserna från de reala jämviktsväxelkurserna och alltför stora fluktuationer i de nominella växelkurserna.

2. Vid konstaterad betydande avvikelse från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmål som avses i artikel 9.1 tredje stycket i denna förordning, och för att förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Rådet ska inom en månad från antagandet av den varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget. I rekommendationen ska en tidsfrist på högst fem månader fastställas för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska minskas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är särskilt allvarlig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av denna rekommendation.

▼ **M2**

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

Om rådet inte, på rekommendation av kommissionen, antar beslutet där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits, och den berörda medlemsstaten fortsatt underlåter att vidta lämpliga åtgärder, ska kommissionen en månad efter sin tidigare rekommendation rekommendera rådet att anta det beslut som fastställer att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med enkel majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

När beslutet om icke efterlevnad som avses i fjärde och femte stycket fattas ska rådet agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

Rådet ska lägga fram en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 9.1.

Följande kriterier ska särskilt ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

- a) För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldot, huruvida avvikelsen uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller till minst 0,25 % av BNP i genomsnitt per år under två år i rad.
- b) Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avvikelsen på saldot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse när det gäller utgiftsutvecklingen ska inte anses vara betydande om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till möjligheten till betydande oförutsedda inkomster och till om de budgetplaner som läggs fram i konvergensprogrammet inte äventyrar det målet under programmets löptid.

▼ M2

På motsvarande sätt får en avvikelse lämnas utan avseende när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunkturnedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

AVSNITT 3A

PRINCIPEN OM STATISTISKT OBEROENDE*Artikel 10a*

För att säkerställa att den multilaterala tillsynen baseras på sund och oberoende statistik ska medlemsstaterna säkerställa de nationella statistikmyndigheternas yrkesmässiga oberoende, vilket ska överensstämma med uppförandekoden för europeisk statistik som återfinns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽¹⁾. Följande krav ska åtminstone uppfyllas:

- a) Transparenta förfaranden för rekrytering och avskedanden som måste baseras endast på yrkesmässiga kriterier.
- b) Budgetanslag som måste tilldelas på årlig eller flerårig grund.
- c) Datum för offentliggörandet av viktiga statistiska uppgifter som måste fastställas med god framförhållning.

▼ B

AVSNITT 4

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER**▼ M2***Artikel -11*

1. Kommissionen ska se till att det förs en ständig dialog med medlemsstaternas berörda myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag för att bedöma den ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Kommissionen får utföra utökade övervakningsuppdrag i medlemsstater som är föremål för rekommendationer som utfärdats enligt artikel 6.2 eller 10.2 för övervakning på plats. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra dessa uppdrag.

3. När den berörda medlemsstaten är en deltagande medlemsstat eller en medlemsstat som deltar i ERM2, får kommissionen uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdragen, när så är lämpligt.

⁽¹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

▼ M2

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och får besluta att offentliggöra resultatet när så är lämpligt.

5. När kommissionen organiserar de uppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter.

▼ B*Artikel 11*

Som en del i den multilaterala övervakning som beskrivs i denna förordning, skall rådet göra den samlade bedömning som beskrivs i ►M2 artikel 121 ◄.3 i EUF-fördraget.

Artikel 12

I enlighet med ►M2 artikel 121 ◄.4 andra stycket skall rådets ordförande och kommissionen i sina rapporter till Europaparlamentet inbegripa resultatet av den multilaterala övervakningen enligt denna förordning.

▼ M2*Artikel 12a*

1. Senast den 14 november 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet, särskilt huruvida bestämmelserna om beslutsfattandet har visat sig vara tillräckligt solida,
- b) framstegen med att få till stånd en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning, inbegripet beslutsförfarandena.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

▼ B*Artikel 13*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.